

Lek med tanken att Sverige möt samma öde som de östeuropiska staterna och blivit en del av den Sovjetiska maktsfären. Det är precis vad denna boken handlar om. Året är 1988, och Sverige har styrs av ett hårdfört kommunistparti i 40 år. Karl, en av karaktärerna i boken, arbetar med ett filmprojekt åt Informationsministeriet där han ska framställa den officiella bilden av Sverige under kommunistiskt styre sedan 1948. Där av bokens titel, 40 "lyckliga" år.

Det hela började 1948 då landet ockuperades, eller som är officiell historieskrivning, befriades av Sovjetiska soldater. Statsminister Erlander, andra socialdemokrater och kungen har fått lämna landet. I huvudstaden har man i god Stalinistisk anda gett sig på de gamla kvarteren och rivit stora delar av gamla stan och ersätt det med ett gigantiskt palats liknande det i Warszawa och i Moskva.

Slottet används som parlamentsbyggnad, de tre kronorna på Stockholms rådhus har fått lämna plats för en Sovjetisk stjärna och Mälaren dränerats på sitt vatten i ett gigantiskt experiment där man skulle använda den nya marken till stora jordbrukskollektiv, dock har hela projektet misslyckats. Andra städer har också fått smaka på en rivningshysteri värre än den på 60-talet. I Malmö har solen svårt att skymta igenom de tunga industrimolnen och Rosengård ser tristare ut än det gör i verkligheten. Uppsala och Lund har döpts om till Lärdomsstad 1, respektive Lärdomsstad 2. (Lunds domkyrka har för övrigt omvandlats till Marxbiblioteket)

Handlingen följer ett antal människors öden, bl.a. den nämnda Karl, som hoppas sitt arbete för Informationsministeriet ska leda till högre position inom partiet och därmed ska hans familj får bättre förmåner. Men även en grupp amerikanska turister som får en guidad tur genom Sverige och får bevittna det som har hänt med Sverige under det kommunistiska styret.

Generellt tyckte jag boken var rolig att läsa, särskilt när författarna beskrev absurda företeelser i det kommunistiska Sverige, bl.a. berättelsen om hur de gigantiska skärmössorna de svenska trupperna hade givit upphov till en smärre utrikespolitisk kris mellan Sverige och Sovjet, då dessa inte var så förtjust att de svenska skärmössorna var större än de Sovjetiska. Mindre roligt var det när jag läste att Helsingborg, och Landskrona, utrymtes på sin befolkning pga. närheten till väst och slumrat in som militärbaser. Den som är intresserade av samma "what if"-teama ska läsa Hasse Alfredssons bok "Skottet i Pålsjöskog" som handlar vad som hade hänt om tyskarna fått för sig att anfälla Sverige.